

CANT DE RAMON

Són creat e ésser m'és dat
a servir Déu que fos honrat,
e són caüt en mant pecat
e en ira de Déu fui pausat.
Jesús me venc crucificat,
volc que Déus fos per mi amat.

Matí ané querre perdó
a Déu, e pris confessió
ab dolor e contrició.
De caritat, oració,
esperança, devoció,
Déus me fé conservació.

Lo monestir de Miramar
fiu a frares menors donar
per sarraïns a preïcar.
Enfre la vinya e el fenollar
amor me pres, fé'm Déus amar,
enfrem sospirs e plors estar.

Déus Paire, Fill, Déus espirat,
de qui és Santa Trinitat
tracté com fossen demonstrat.
Déus Fill, del cel és davallat,
de una Verge está nat,
Déu e home, Crist apel·lat.

Lo món era en damnació;
morí per dar salvació
Jesús, per qui el món creat fo.
Jesús pujà al cel sobre el tro,
venrà a jutjar li mal e el bo:
no valran plors querre perdó.

Novell saber plors hai atrobat,
pot-n'hom conèixer veritat
e destruir la falsetat:
sarraïns seran batejat,
tartres, jueus e mant orat,
per lo saber que Déus m'ha dat.

Pres hai la cros, tramet amors,
a la Dona de pecadors
que d'ella m'aport gran socors.
Mon cor està casa d'amors
e mos ulls fontanes de plors.
Entre gauig estaig e dolors.

Són hom vell, paubre, meyspreat,
no hai ajuda d'home nat
e hai trop gran fait emparat.
Grans res hai del món cercat,
mant bon eximpli hai donat:
poc són conegut e amat.

Vull morir en pèlag d'amor.
Per ésser gran no n'hai paor
de mal príncep ne mal pastor.
Tots jorns consir la deshonor
que fan a Déu li gran senyor
qui meten lo món en error.

Prec Déus trameta missatgers
devots, sciens e vertaders
a conèixer que Déus home és.
La Verge on Déu hom se fes
e tots los sants d'ella sotsmès
prec que en infern no sia mès.

Llaus, honor al major Senyor
al qual tramet la mia amor
que d'ell reeba resplendor.
No són digne de far honor
a Déu, tan fort són pecador,
e són de llibres trobador.

On que vage cuit gran bé far,
e a la fi res no hi puc far,
per què n'hai ira e pesar.
Ab contrició e plorar
vull tant a Déu mercè clamar
que mos llibres vulla exalçar.

Santedat, vida, sanitat,
gauig, me dó Déus, e llibertat,
e guard-me de mal e pecat.
A Déu me són tot comanat:
mal esperit ne hom irat
no hagen en mi potestat.

Man Déus als cels e als elements
plantes e totes res vivents
que no em facen mal ni turments.
Dó'm Déus companyons coneixents
devots, lleials, humils, tements,
a procurar sos honraments.